

kmetu, in gospodinji pripoveduje, rekoč: „pri vas je narejeno (začarano), vi bi imeli lahko lepši svinje.“ Potem gre kadit po svinjaku, križe dela iz kota v kot, na tó najde pod pragam vzrok (vrzah), zakaj de se svinje ne redijo — namreč eno svinsko čelust in en čevelj. To čudo viditi, so mu nosili vina gori, de se dva dni od te hiše ni ločil. Na to pride sosed leté gospodinje, ga prosi, de bi mu v hlev šel gledat njegove teleta, ki se mu slabo redijo. Tje pridši, je spet kadil po hlevu, — kér pa poprej ni imel priložnosti, kaj podvreči, ni mogel vzroka spod praga skopati, ampak rekel je, de bo drugo pot nazaj prišel, in de bo začarane živinčeta ozdravil, kér mu je danes zdravila zmanjkalo; — za tak dober svét so mu tudi tukej bokal vina dali. Med tem pa pride nek pameten kmet noter v hišo, ki ga je poznal, de ni zdravnik — ampak le slepár. Kmaló se je mazač izmuzal iz hiše in je kopita pobral — Ljubljanski dohtar! Sosedje varíte se tacih goljufov!

J. Zepič, kmet.

Novičar iz Ljubljane.

31. dan prosenca je telegraf, ki je iz Dunaja skozi Gradec in Celje v Ljubljano peljan, pervikrat začel svoje opravilo — to je, oznanila in novíce iz imenovanih mést v Ljubljano, in iz Ljubljane na Dunaj nositi. Kér marsikteri naših bravcov ne vé, kaj de je telegraf, bomo drugikrat kaj več od te neizrečeno umetne naprave povedali, ktera od zvunej nič družiga ne kaže, kakor čez visoke kole napet drat, po katerim se novíce iz eniga kraja v drugi kakor blisk hitro oznanujejo. — Pervo léto zdravilske šole (Chirurgie) se ne bo več začelo v Ljubljani, kér je minister úka terdno sklenil, de imajo počasama po celim cesarstvu vse take šole jénjati in prihodnjíc le dohtarji, ne pa več kirurgi (padarji) zdravniki biti. Ne vémo: ali bo ta sklep menj premožnim krajem dopadel, če ne bo deržava dohtarjev plačevala, kér je dosti kirurgov po deželi, kateri so práv umni in zvedeni zdravniki. — Iz več krajev Krajskiga smo pretečeni teden slišali, de se silne razpértije zavoljo posekovanja lésa godé, tako de morajo vojaki iti, mir delat. Žalostno je, de nimajo modri in pošteni možjé toliko zaupanja pri svojih sosedih, de bi se take reči po postavni poti poravnale. Pa nekteri ljudjé so kakor živina, nič se jim ne da dopovedati. Mi ne vémo: čigava reč de je pravična: ali kmetov ali grajšin, kér vsih okoljšin na tanjko ne vémo, de bi zamôgli to reč razsoditi, — pa to dobro vémo: de bo vsak pravico dosegel, če je njegova reč zares pravična, in de se pravica le po postavni poti doseže, ne pa z ruzvujzdanostjo. Ali niste brali, kaj je minister po oznanilu 5. lista Novíc na gosp. Ambroževo vprašanje odgovoril? — Slovensko društvo v Ljubljani je na-se vzélo natis postavnih bukev v slovenskim jeziku, ktere posebni odbor učenih mož iz nemškiga prestavlja in kateri prestavek nej bo v prevdarek in popravek zvedenim možém po Slovenskim izročén. — „Slovenija“ bo tudi svojim bravcam prinesla ta celi prestavek.

Ali je res ali ne?

Od kantonskiga komisarja v L o k i gosp. Wörzerja se pripoveduje v 11. listu Slovenije, de je dal pri kmetih podpise nabirati, de bi se nemški jezik v kancelijah po deželi obderžal? Bog nas obvari, če cesarski uradniki sami ne poštujejo ministerskih ukazov!!

Novičar iz mnogih krajev.

Pretečeni teden je bil spet srečen za našo armado na Ogerskim; vojske pa vender še ni konec, kér Košuta še zdej niso v pest dobili. Ban Jelačić je bil nekaj zbolel, pa je že spet dober. — Na Laškim se priprav-

lja naša armada na novo vojsko; une dni je je nekaj nagloma marširalo ponôči iz Milane na ravnine proti Piemontezki méji. — V Rimu so še zmirej velike prekucije. Na Krajskim so se začele molitve za Papeža. — V Parizu in sploh na Francozkim se slaba kaže, in 29. prosenca se je bilo v Parizu hudiga punta bati zoper sedanje ministre in Napoljona, kteriga je puntarska derhal umoriti namenila. Nekteri hočejo spet kralja nazaj, kteriga so lani v ravno tem mescu spodili. Francozje ne bojo nikdar mirú dali, kér je veliko preveč ljudi, ki nimajo nobeniga praviga zaslužka, zraven tega pa prevročo kri. — Na Dunaji še zmirej nekteri nepokojneži ne dajo mirú in strelajo na vojake. To je primoralo poglavarja Weldna, de je ojstro zapoved dal, de bo vsak po vojniški sodbi obsojen, pri katerim bojo kako orožje našli, in soseska, v kateri tak človek prebiva, bo móglá tavžent do 20 tavžent goldinarjev kazni (štrafinge) plačati. — Kolera na Dunaji dozdej po malim okoli sega; do konca prosenca je v vsim skupej 65 ljudi na koleri umerlo. — Cesar so 29. prosenca obiskali v Pragi svojiga strica, poprejšnjiga cesarja Ferdinanda, kjer so Jih z velikim veseljem sprejeli. Govori se, de se bojo naš Cesar iz Olomuca v Klosterneuburg, mestice poldrugo uro nad Dunajem, preselili. — Mladi Horvat, vojak družiga Otočanskiga regimenta, Sava Knežević po imenu, sloví po celim Dunaji zavoljo nepremakljive zvestobe v svoji službi. Pri veliki povodnji na Dunaji je stal unidan pervikrat na straži — in že je bilo v veliki nevarnosti njegovo življenje — vender se ni ganil iz mésta, dokler niso po-nj prišli. Taki vojaki so pač zlatiga denarja vredni. Dunajčanje pa tudi to spoznajo in že je mladi Horvat dobil lepe darove za to. — Frankobrodski zbor je po dolgim pričkanji sklenil, de prihodnji glavár Nemčije se ima nemški Cesar imenovati. Bog mu dajsrečo, kdor koli bo! Zdej se še ne vé: ali bo Prajsovski kralj ali Avstrijanski Cesar, ali pa — nobeden. — Nova rekrutirenga bo povsod obilna, zató kér iz Madžarskiga in Laškiga ne bomo nič novincov dobili. Pravijo, de se bo 5. sušca pri nas lozanje začélo. — Cesarski uradniki (Beamten) se bojé povabilo dobiti, de naj knovimu 6. bataljonu kot oficírji pristopijo. — Nadvojvoda Janez je poslal na svečnice dan iz Frankfurta Ljubljanski kmetijski družbi povabilo nemškiga kmetijskiga zbora, de nej bi pristopila v politiško zavézo z nemškim družtvam. Odgovor na to poželjenje je že dal velki zbor krajske kmetijske družbe (poglej list 5. str. 20).

Slovencom v mestu in na deželi na znanje!

Slovensko društvo v Ljubljani bo napravilo v gledišu v četertek 15. tega mesca vsim rodoljubam vesel večér s petjem, govori, in s predigro „Divice Orleanske.“

Današnjemu listu je pridjan 5. dokladni list.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnji	
	3. svečana.		5. svečana.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	21	2	36
1 » » banaške	2	30	2	52
1 » Turšice.....	1	21	1	35
1 » Soršice.....	—	—	—	—
1 » Reži.....	—	—	1	40
1 » Ječmena.....	—	—	—	—
1 » Prosa.....	1	26	1	25
1 » Ajde.....	—	—	1	9
1 » Ovsa.....	—	—	—	50